

в) Сложный подлогъ, кога ся начина отъ съѣззы: *и, ни, нишо, или, шу*, на между различни-ты прѣдмѣ-ты, что правять подлога, повтарять ся тѣ съѣззы, (както и *ли* кога ся повтаря) то връзка-та или сказуемо-то ся поставять въ ед. число; като: *и Тръново и Софія е голѣмъ градъ; нишо Сшоянъ, нишо Пешъръ е кривдъ* и пр.

234. Кога сложный подлогъ състои отъ имена отъ различенъ родъ, напр. мъжеский и женеский или отъ мъжеский и ерѣдній, то прилогъ-тъ и опрѣдѣленія-та ся поставять въ мъжеский рѣдъ; това въ разговоръ не ся познава, нъ въ писмо трѣбува да ся отличава; на пр. *Сшарци-ши и дѣшца-ша бывашъ слаби*.

135. Кога-то двѣ имена, едно собственно, друго нарицателно, сѣ употрѣбены за единъ сѣщый прѣдмѣтъ, на сѣ отъ различенъ родъ, то, като знаемъ, че нарицателно-то е сѣщый подлогъ, а собственно-то му служи за опрѣдѣленіе, прилога трѣбува да съгласувамы съ нарицателно-то; напр: *рѣка Дунавъ е изобилна съ рыбѣ; село Копривщица е голѣмо*.

236. Кога-то сложный подлогъ е отъ личны мѣстоименія отъ прѣво, второ и трете лице, тогава връзка-та или сказуемо-то ся полагають въ прѣво лице; като: *азъ, ты и Пешъръ смы Българіе*. Ако ли сложный подлогъ състои отъ второ и трете лице, то прилогъ-тъ и сказуемо-то ся поставять въ второ лице; като: *Ты и Сшоянъ прилѣжываше*.

237. Дробно числительно: *половина* и събирател-